ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΚΗ ΑΦΗΓΗΣΙΣ

ΤΑ ΠΑΘΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΟΜΠΕΡΑΜΕΡΓΚΑΟΥ

ΥΠΟ ΤΗΣ κ. ΡΕΝΑΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗ

Β΄

Δύσκολη λοιπὸν ἡ δουλειά ποὺ ἀναλάβανε, νὰ παρουσιάζουν τὰ Πάθη· ὅμως ἡ Πίστη 'τους καὶ ἡ 'Αγάπη τους στὸ Θεὸ καὶ στὴν πατρική τους γῆ τοὺς ἔκαναν νὰ ἐπιμένουν. Ἔπειτα ἡ καλλιέργειά τους, ὅπως εἴπαμε, στὴν Τέχνη τοὺς ἐπέτρεψαν νὰ ἔχουν ἐπιτυχίες. Τὰ πρῶτα 200 χρόνια παίζουν γιὰ τοὺς ἑαυτούς των καὶ γιὰ τοὺς γείτονες χωριανούς. Οἱ καλόγεροι τοῦ Ἐττάλ, σὰν πνευματικοὶ καθοδηγηταί, τοὺς βοηθοῦσαν πάντα στὶς προσαρμογὲς τῶν ἐποχῶν. Φυσικά, οἱ χωρικοὶ ὑπηρετοῦσαν μιὰ ἰδέα, καὶ καθόλου δὲν ὑποψιαζόντουσαν ὅτι κάνανε κάποια μορφὴ Τέχνης.

Σιγὰ - σιγὰ ὅμως, γερμανικὲς πόλεις μαζευόντουσαν νὰ δοῦν τὸ ἔργο τους. Ὕστερα ἤρθανε ἀπὸ τὴν Ἐλβετία, τὴν Ἰταλία καὶ τώρα ἀπὸ τὸν κόσμο ὅλο. Τὸ Ὀμπεραμεργκάου εἶναι σήμερα ἕνα προσκύνημα, μιὰ κολυμβήθρα τῆς Βηθεσδᾶ, ἀλλὰ καὶ ἕνας ναὸς Τέχνης γιὰ πολλούς.

Ὅπως τὰ χρόνια προχωροῦσαν, τὸ ἔργο ἄλλαζε μορφή. Ζωντανὴ ὑπόθεσις γιὰ τοὺς χωρικοὺς τὰ Πάθη, δὲν ἦταν ποτὲ μιὰ ξερὴ παράδοσι, μιὰ μουσικὴ ὑπόθεσι. Ἡ καθαρὴ λαϊκὴ ψυχή τους εὕρισκε ἀφορμὴ νὰ ἐκδηλωθῆ καὶ νὰ δημιουργήσῃ ἄν καὶ ἔδειχνε πάντα σεβασμὸ στὴ παράδοσι.

Ἔτσι τὸ κείμενο τοῦ 1634 τροποποιήθηκε τὸ 1662, ἀπὸ ἄγνωστον καὶ ξανατροποποιήθηκε τὸν 18ον αἰῶνα. Ἀπὸ τὸ 1780—1860 ὑπέστη τὶς ἀλλαγὲς καὶ ἔφτασε ἔτσι στὸ σημερινὸ κείμενο τοῦ Νταϊζενμπέργκερ. Αὐτὴ ἡ παραλλαγὴ ἔγινε ἀπὸ τὸν πατέρα Ρόσνερ, ποὺ ζοῦσε στὸ Ἐττάλ καὶ θεωρεῖται ὅτι εἶχε πίστη, ἀλλὰ καὶ ποιητικὸ ταλέντο ἀξιοσημείωτο. Ἡ γλῶσσα του θεωρεῖται ζωντανὴ καὶ ζεστή σὰν τὴ γλῶσσα τῶν λαϊκῶν κειμένων. Μεταχειρίζεται Ἰαμβικὸ τετράμετρο, ὅπως τὰ παλιὰ λαϊκὰ κείμενα. Αὐτὸ μεταχειρίστηκε καὶ ὁ Γκαῖτε στὸ Φάουστ. Πραγματικὰ φαίνεται ὅτι τὸ κείμενο Ρόσνερ ὑπερέχει σὲ ποίησι ἀπὸ τὰ ἄλλα κείμενα ἀκάμη καὶ ὡς σήμερα ὅσα προηγήθηκαν ἢ ἀκολούθησαν.

Πῆρε τελείως τὸ στὺλ τῆς ἐποχῆς του, ποὺ ἦταν ἡ ἐποχὴ τοῦ Μπαρόκ, τὸ ὁποῖον δὲν ἀπέβαλε ποτέ. Τὸ ἔργο τοῦ 1662 ἦταν ἀκόμα ἕνα λαϊκὸ δρᾶμα, ἕνα μυστήριο. Τὸ σημερινὸ βασίζεται στὰ ἔργα τῆς ἐποχῆς Μπαρόκ. Τοῦτο ἐξηγεῖ τὴν σύνθεσιν τοῦ ἔργου καὶ τὴ θρησκευτικότητά του, τὴν τάσῃ νὰ θεολογίζῃ, νὰ διδάσκῃ, δηλαδὴ νὰ κάνῃ ἀνοιχτὰ κηρύγματα. Ἡ τάσῃ αὐτὴ δέβαια θεωρεῖται ἀδυναμία στὴν Τέχνη καὶ ἰδικὰ στὸ θέατρο. Ὁ Ρόσνερ καὶ ἡ ἐποχή του δὲν χάθηκαν ποτὲ ἀπὸ τὰ «Πάθη» τοῦ Ὀμπεραμεργκάου.

Τότε μπῆκαν καὶ τὰ ταμπλὼ διβὰν μὲ εἰκόνες ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη. Ἕνα κόρο τραγουδάει, ἐξηγεῖ τὰ ταμπλὼ, τὰ συνοδεύει μὲ τὴν Καινὴ Διαθήκη. Ἔτσι, ἡ προφητεία συνοδεύει ἢ μᾶλλον προηγεῖται τῶν σκηνῶν τῶν Παθῶν. Αὐτὸ τὸ κείμενο κράτησε ὡς τὰ 1770.

Τὸ 1780—1800 παίχτηκε τὸ κείμενο τοῦ πατρὸς Κνιπφελμπέργκερ. Ἦταν βασισμένο στὸ προηγούμενο, ἀλλὰ μὲ περικοπὲς καὶ ἀλλαγὲς, ποὺ κατὰ τὴν ἀντίληψι τῆς ἐποχῆς, τὸ κάνανε πιὸ ζωντανό, πιὸ ἐνδιαφέρον. Στὰ 1810 ἐμφανίσθηκε ἄλλο κείμενο γραμμένο ἀπὸ τὸν πατέρα Βάϊς. Αὐτὸς κράτησε τὰ καλύτερα μέρη τοῦ Ρόσνερ κι' ἔκαμε κι' ἐκεῖνος τὶς δικές του ἀλλαγές.

Στὰ 1860 παίχτηκε τὸ κείμενο τοῦ Νταϊζενμπὲργκ, ποὺ εἶναι καὶ τὸ σημερινὸ κείμενο. Εἶναι πιὸ κοντὰ στὴ γλῶσσα τῆς Γραφῆς, γραμμένο σὲ πρόζα καὶ πιὸ κοντὰ στὴ σύγχρονη ἀντίληψι ἀπ' τὰ παλιά. Τὸ κείμενο τοῦτο, παρὰ τὴν ἀναντίρητη ἀξία του, ἔχει μιὰ τάσῃ νὰ ἀποκλίνῃ ἀπὸ τὴν Παράδοσι.

Ἀπὸ τὶς παληὲς ἄριες, μόναν δύο μείνανε. Ἀντὶ γιὰ τὴν προφητεία τῶν Παθῶν, ἀρχίζει μὲ τὴν θριαμβευτικὴ εἴσοδο στὰ Ἱεροσόλυμα. Εἶναι ἕνα δρᾶμα σὲ τρία μέρη καὶ εἴκοσι ταμπλὼ - διβάν.

Ἡ σύνθεσί του εἶναι τρίμορφη καὶ τρισυπόστατη. Οἱ χορωδίες του εἶναι ὅπερα καὶ ἑρμηνεύουν τὰ ταμπλώ. Τὰ ἀφηγηματικὰ μέρη τῆς ἱστορίας τῶν Παθῶν εἶναι μονόλογοι ἢ διάλογοι καὶ συχνὰ τὰ πλαισιώνουν μεγάλα πλήθη. Παίζουν περὶ τὰ 700 πρόσωπα συνολικῶς σ' αὐτὲς τὶς σκηνές· σκηνὲς ἐσωτερικοῦ ὑψηλοῦ περιεχομένου, ὅπως ὁ Μυστικὸς Δεῖπνος, ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ κλπ., ποὺ φυσικὰ ζητοῦν ἄλλο στύλ.

Συζητεῖται καὶ σήμερα μιὰ νέα ἀλλαγὴ στὸ κείμενο καὶ ἀναζητεῖται αὐτός, ποὺ θὰ τὴν ἀναλάδῃ. Ὁ συγγραφέας αὐτὸς πρέπει νὰ ἔχῃ: α) Πίστη πολλὴ καὶ βαθειά πίστι. β) Σύνδεσμο μὲ τὸ χωριὸ καὶ τὴν παράδοσί του στὸ τάμα του. γ) Ταλέντο. Τόσο καὶ τέτοιο ταλέντο, ὥστε τὸ κείμενο νὰ μὴν χάσῃ, νὰ μὴν κατέδῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴν παρασυρθῆ ἀπὸ τὴν προσωπικότητα τοῦ συγγραφέα του καὶ χάσῃ τὸ δεσμὸ, τῆ συνέχεια μὲ τὰ ἄλλα κείμενα, ποὺ προηγήθηκαν.

Δὲν εἶναι ὅμως μόνο τὸ κείμενο· Κι' ἡ παρουσίασις τοῦ ἔργου πῆρε ἀλλαγὲς καὶ προσαρμόστηκε πολλὲς φορὲς στὴν ἐποχή της. Καὶ πρῶτα - πρῶτα ἡ σκηνή. Ἀπὸ τὴν ἀνοιχτὴ πεδιάδα τοῦ 1634, πῆγε στὸ προαύλιο τῆς Ἐκκλησίας. Ἐκεῖ στήθηκε ἡ πρώτη πλατφόρμα στὰ 1830. Ὕστερα, στὰ 1930, πῆ γε στὸ θέατρο. Κανονικό, μεγάλο, τεράστιο θέατρο, ποὺ χωράει 6.000 χιλ. ἀνθρώπους. Τὸ θέατρο εἶναι σκεπασμένο, ἀλλὰ ἡ σκηνή του εἶναι ἀνοιχτή. Μὲ δροχῇ ἢ ἥλιο, οἱ ἠθοποιοὶ παίζουν ἀπὸ τὶς 7.45΄ τὸ πρωῖ ὡς τὶς 5.45΄ δράδυ μὲ διακοπὴ 2 ὡρῶν μονάχα γιὰ φαγητό, σὰν τὸ θέατρο τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων.

Τὰ ἁπλὰ μέσα καὶ τὰ κοστούμια τὰ δανειὰ ἀπὸ τοὺς γείτονες δὲν ὑπάρχουν πιά. Τώρα εἶναι θαυμάσια κοστούμια σχεδιασμένα ἀπὸ τὸν σκηνοθέτη τοῦ ἔργου Γκέοργκ Γιόχαν Λάουγκ, ποὺ σκηνοθετεῖ τὸ ἔργο ἀπὸ τὸ 1922. Εἶναι σήμερα 72 ἐτῶν. Εἶναι γλύπτης τὸ ἐπάγγελμα, ἀλλὰ ἔχει τόση πεῖρα καὶ ἱκανότητα, ἰδίως νὰ κινῆ πλήθη στὴ σκηνὴ ὥστε εἶναι γνωστὸς πιὰ σὰν σκηνοθέτης καὶ ἔχει ἐπαινεθῆ ἀπὸ τὸν Ράϊνχαρτ καὶ ἄλλους.

ΑΥΡΙΟΝ: Τὸ Γ΄ μέρος.

Κρύσταλλα

Ποροελάναι

Πολύφωτα

Ἀπλῖκες

ΣΕ ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΥΑΛΙΚΩΝ

ΔΗΜ. Α. ΤΡΑΚΑΔΑ

ΕΡΜΟΥ 34 — ΤΗΛ. 29—93 — ΠΑΤΡΑΙ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΘ. ΚΕΚΚΑΣ

ΙΑΤΡΟΣ — ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

τ. ἰατρὸς «Εὐαγγελισμοῦ» Ἀθηνῶν, μετέφερε τὸ ἰατρεῖον του ΡΑΔΙΝΟΥ 16 & ΜΑΙΖΩΝΟΣ γωνία, 1ος ὄροφος πολυκατοικίας Καίσαρη (ἔναντι Καθολικῆς Ἐκκλησίας), τηλ. 24—22.

ΠΡΙΝ ΑΓΟΡΑΣΕΤΕ ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΜΑΣ ΔΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΕΤΕ ΤΑ ΝΕΑ ΜΟΝΤΕΛΑ

★ ΗΛ. ΚΟΥΖΙΝΩΝ

★ ΨΥΓΕΙΩΝ

★ ΘΕΡΜΟΣΙΦΩΝΩΝ

ΠΟΥ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ

Η ΕΛΚΟ-ΒΑΓΙΩΝΗΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΛ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α' 50, ΤΗΛΕΦ. 39-00 & 70-329

Ἐπανστατικὸ βερνίκι ὑποδημάτων. ΧΩΡΙΣ ΒΟΥΡΤΣΑ.

Cordoba

μὲ Λανολίνη.

Ἀκαζοῦ, ταμπᾶ, μπλέ, μαῦρο, καφφέ, οὐδέτερο καὶ λευκό.

Πατρινὰ ἡμερονύκτια

ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΑ

Ὁ καιρὸς μᾶς κάνει γυμνάσια. Καὶ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι βέβαιος γιὰ τὶς διαθέσεις του. Χθὲς ψιχάλιζε ὅλη τὴ μέρα.

—Πάντως, ὑπάρχουν ἐλπίδες ὅτι θὰ σταθεροποιηθῆ καὶ ἔτσι θὰ ἐπιτρέψῃ σὲ χιλιάδες χιλιάδων Ἑλλήνων νὰ πραγματοποιήσουν τὶς πασχαλινὲς ἐξορμήσεις τους πρὸς τὴν ὕπαιθρο.

—Ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς διαθέτοντας ἰδιωτικὰ αὐτοκίνητα, θὰ ἐκδράμουν καὶ οἱ μὴ διαθέτοντες, μὲ τὰ γνωστὰ ἐκδρομικὰ σωματεῖα.

—Πολλοὶ θὰ ἀναχωρήσουν τὴν Μ. Πέμπτη καὶ θὰ ἐπιστρέψουν τὴν Τρίτη τῆς Δικαιωνησίμου.

= Τὰ ἀρτοποιεῖα στὶς δόξες τους.

—Καὶ καυγᾶς τὶς ἀπογευματινὲς ὧρες γιὰ τὴν ἀπόκτησι τῆς ἀναγκαίας «λαμαρίνας» γιὰ τὰ κουλούρια τῆς Λαμπρῆς.

—Ἂν καὶ οἱ προνοητικὲς νοικοκυρὲς ἐφρόντισαν καὶ τὰ ἑτοίμασαν τὴν περασμένην ἑβδομάδα.

= Χαρούμενη ὄψι παρουσιάζουν οἱ πλατεῖες καὶ τὸ πάρκο τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου.

—Ἄνθισαν οἱ καλλωπιστικοὶ θάμνοι καὶ τὰ λουλούδια σχηματίζουν κόσμους εὐαισθησίας καὶ φαντασίας.

—Μὰ καὶ οἱ ἰδιωτικοὶ κῆποι ἀρχίζουν ν' ἀνταποδίδουν εὐγνωμοσύνη μετὰ τὶς τόσες περιποιήσεις ποὺ ἔτυχαν. Οἱ τριανταφυλλιὲς μπουμπούκιασαν κι' εἶναι ἕτοιμες νὰ ἐκραγοῦν...

—Ὡραῖοι συνδυασμοὶ χρωμάτων καὶ ἀρωμάτων.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

—ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΟΝΤΑ

Βασιλόπουλος Γεώργ. Ἀγ. Νικολάου 65, Παπαβασιλόπουλος Γεώργιος Γούναρη 31.

—ΣΥΝΤΑΓΑΙ Ι.Κ.Α.

Δαδιώτη κληρον. Ἀγ. Νικολάου 11, Ζαριφόπουλος Χαρ. πλατεῖα Ὄλγας, Κομνηνὸς Γεώργ. Στ. Βιουλγάρεως 35, Κουρλαμπᾶς Λεων. πλατεῖα Γεωργίου Α΄, Κωστόγιαννης Γεώργ. Κορίνθου 323, Κανελλοπούλου κληρον. Γούναρη 55, Μακρυγέννη κληρον. Μαιζῶνος 112, Πουλίδας Παν. Ἀγ. Ἀνδρέου 95, Ραβαζούλας Ἰωάν. Γερμανοῦ 1, Βασιλόπουλος Γεώργ. Ἀγ. Νικολάου 11, Σπυροπούλου Ἄννα Γούναρη 37.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΑ

ΕΔΩ ΚΙ' ΕΚΕΙ

ΣΚΕΦΘΗΚΑΤΕ, στ' ἀλήθεια, πόσα ἄχρηστα πράγματα μᾶς περιβάλλουν; Δεκάδες δεκάδων ἀντικείμενα, ποὺ πιὰ δὲν ἔχουν καμμιὰ ἀξία. Ροῦχα, παπούτσια, ἔπιπλα, μικροπραγματάκια, ξεκουρντισμένα, σαραβαλιασμένα, ἐρείπια. Καὶ ὅμως δὲν τὰ πετᾶμε, δὲν τ' ἀποχωριζόμαστε. Ζοῦμε κοντά τους, προσθέτουμε νέα πράγματα, δημιουργοῦμε νέους σωροὺς ἀχρήστων εἰδῶν.

Ἂν ἔβγαινε μιὰ ἐκτιμητικὴ ἐπιτροπὴ σπίτι μὲ σπίτι καὶ μάζευε αὐτὴ τὴν παληατσούρα, θὰ χρειάζονταν χιλιάδες αὐτοκίνητα γιὰ ν' ἀπομακρύνῃ ἀπ' τὴν πόλη τὰ ἐν... χρήσει ἄχρηστα ἀντικείμενα.

Ὑπάρχει, φυσικά, ἕνας δεσμὸς μεταξὺ τῶν ἀντικειμένων καὶ τῶν ἀνθρώπων. Γιατί καὶ τὰ πράγματα ἐκφράζουν κι' αὐτὰ μιὰ κάποια στιγμὴ τοῦ ἀνθρώπου. Ἄλλα τοῦ ὑπενθυμίζουν τὴν εὐτυχία του, ἄλλα τὴν ἐφηδεία καὶ τὰ ὡραῖα ὄνειρά της, ἄλλα μερικὰ πρόσωπα τόσο ἀγαπημένα.

Ὁ ποιητὴς Λάμπρος Πορφύρας στὸ περίφημο ποίημά του «Lacrimae rerum» μᾶς δίνει ἀκριβῶς αὐτὸ τὸ στενὸ δεσμὸ τῶν πραγμάτων μὲ τὰ πρόσωπα. Τὰ κάνει νὰ συμμετέχουν κι' αὐτὰ στὸν πόνο, νὰ χύνουν κι' αὐτὰ δάκρυα θλιβερά:

«Ὄξω, βαρύ, μονότονο ψιχάλισμα
δέρνει τὴ στέγη μας· καὶ τότε ἀντάμα
τὰ πράγματα ποὺ ἀγιάσανε τὰ χέρια σου
ἀρχίζουν ἕνα κλάμα..., κι' ἕνα κλάμα...».

Τὸ περίεργο εἶναι, ὅτι δὲν ὑπάρχει ὁμοιομορφία ἤ, ἄς τὴν πῶ, κοινὴ μοῖρα ἀχρήστων εἰδῶν. Ἕνα πράγμα ποὺ σένα εἶναι ἄχρηστο, εἶναι ἴσως ὠφέλιμο σ' ἕναν ἄλλον, ποὺ κι' αὐτὸς ἔχει σ' ὅποια κατάσταση κι' ἂν βρίσκεται, ἄχρηστα εἴδη, ἴσως ὠφέλιμα γιὰ κάποιον ποὺ βρίσκεται πιὸ κάτω ἀπ' αὐτόν. Ὑπάρχει μιά, πῶς νὰ τὴν πῶ, θλιβερὴ λιτανεία πραγμάτων ἀχρήστων, ὅταν τὴν παρακολουθῆς ἀπὸ πάνω πρὸς τὰ κάτω καὶ ἀντίθετα, ἡ ἴδια λιτανεία δημιουργεῖ αἰσθήματα αἰσιοδοξίας, ὅταν τὴν βλέπῃς ἀπὸ τὰ ἀσθενέστερα πρὸς τὰ ἰσχυρά, ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω.

Ἕνα σακκάκι σὲ καλὴ κατάσταση, ποὺ ἔγινε ντεμοντέ, εἶναι ἄχρηστο γιὰ ἕνα πλούσιο. Ὅμως καλὸ γιὰ τὸν παρακατιανό. Τὸ ἴδιο σακκάκι, ὕστερα ἀπὸ λίγο καιρό, γίνεται καὶ στὸ δεύτερο κύριό του ἄχρηστο, ὅμως ἐπιθυμητὸ σὲ κάποιον ποὺ δὲν ἔχει καθόλου ἢ φορεῖ χοντρὴ πατατούκα... Καὶ πάει ἔτσι κορδόνι τὸ πρᾶγμα μέχρι ποὺ τὸ σακκάκι γίνεται ἕνα ἄθλιο κουρέλι σὲ κάποιο κοινωνικὸ ναυάγιο. Ἕνα κουρέλι ποὺ θερμαίνει ὅμως κάποιες κρύες σάρκες καὶ μερικὰ ξερὰ κόκκαλα...

☆

Ὑπάρχουν ἄνθρωποι, ποὺ δὲν ἀποχωρίζονται αὐτὰ τ' ἄχρηστα εἴδη, γιατί τρέμουν τὸ μέλλον. Τύχη κοινὴ ἡ ἐπιτυχία, ὁ θρίαμβος καὶ ὁ χαμός. Σήμερα μετάξια καὶ πορφύρες. Αὔριο ὅμως; Ἂν γυρίσῃ ὁ τροχός; Νὰ μὴν ἔχῃς ἕνα παληοσάκκακο νὰ ρίξῃς στὶς πλάτες σου; Ἔτσι ἀπὸ ἔνστικτο ἀντιδροῦν καὶ δὲν ἀποχωρίζονται αὐτὰ τὰ πράγματα τοῦ χθές. Τὰ στριμώχνουν σὲ μπαοῦλα, σὲ ντουλάπες, σὲ γιούκους, σὲ κασσέλες. Τὰ βλέπουν νὰ γίνωνται μιὰ μᾶζα ἄμορφη, ἕνας ὄγκος πένθιμος. Καὶ ὅμως τὰ κρατάνε...

Πρέπει νὰ εἶσαι δυνατὸς γιὰ ν' ἀποχωρίζεσαι τὰ παληά σου πράγματα ἢ νεόπλουτος ποὺ ἐπιθυμεῖς νὰ ἐντυπωσιάσῃς μὲ τὰ καινούργια σου.

Στὸ τέλος, τί γίνεται; Ἔρχεται ἕνα πρωΐ, ἕνα ἀπόγευμα, ποὺ αὐτὰ τὰ πράγματα σὲ ἐκδικοῦνται. Σοῦ παρουσιάζονται τραγικοὶ μάρτυρες τοῦ παρελθόντος σου. Ἀνασταίνουν δράματα, ψευτοχαρὲς καὶ λύπες, πρόσωπα ποὺ φύγανε σὲ χιμαιρικὲς σκιές, κάποιες ὡραῖες ὀπτασίες. Σάβανα καὶ νεκροσέντονα τῶν ὀνείρων σου. Μοιρολογίστρες μιᾶς ζωῆς ποὺ ἔσβησε.

Καὶ πιάνεις καὶ τὰ πετᾶς ἀπ' τ' ἀνοιχτὰ παραθύρια στοὺς δρόμους, τὰ πουλᾶς ὅσο κι' ὅσο σὲ κάποιον παληατζῆ, γιὰ νὰ σ' ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴν ἐφιαλτικὴ παρουσία τους...

Ο ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

ΧΘΕΣ - ΣΗΜΕΡΑ - ΑΥΡΙΟ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΗΧΩ

Συνήθως τὴν Μεγάλη Ἑβδομάδα δὲν ὑπάρχουν καλλιτεχνικὲς ἐκδηλώσεις, μιὰ καὶ ὁ λαὸς παρακολουθεῖ μετὰ κατανύξεως τὶς θρησκευτικὲς ἱεροτελεστίες.

●—Ἐν τούτοις χθὲς ἐπραγματοποιήθη στὴν αἴθουσα τῆς Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης ἡ ἔκθεσις Γλυπτικῆς μὲ θέμα τὴν «Μητέρα καὶ τὸ παιδί».

—Πρόκειται περὶ ἐνδιαφερούσης ἐκθέσεως ποὺ ὠργάνωσε τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ Παγκοσμίου Ἑορτασμοῦ τῆς Μητέρας. Μετέχουν μὲ ἀντιπροσωπευτικὰ ἔργα τους οἱ γλύπται: Ἀμαλία Βαμβάκου, Ἑλένη Γεωργάντη, Μέλα Κωνσταντινίδη, Ἀλέξ. Μυλωνᾶς, Μαίρη Κωνσταντίνου, Εἰρήνη Πραμαντιώτη, Τίτσα Χρυσοχοΐδου καὶ οἱ χαράκται Βάσω Κατράκη, Νέλα Γκολάντα, Κούλα Μπεκιάρη, Μαρία Μωϋσίδου, —Ἐξαρχοπούλου, Λέλα Πασχάλη, Νότα Σιοτρόπου — Γεωργίου καὶ Μπέλλα Χαρμπούρη. Ἡ ἔκθεσις θὰ παραμείνῃ ἀνοικτὴ μία ἑβδομάδα.

●—Στὸ Δημοτικὸ Θέατρο τὴν Κυριακὴ τοῦ Πάσχα θὰ ἐπανεμφανισθῆ ὁ θίασος Ἰορδάνη Μαρίνου καὶ Κυθέλης Μυρᾶτ ποὺ εἴδαμε στὴν ἀρχὴ τῆς χειμερινῆς περιόδου. Στὸ ρεπερτόριό του ὁ θίασος αὐτὸς ἔχει αὐτὴ τὴ φορὰ νὰ παρουσιάσῃ «Ὁ ἐραστὴς καὶ ὁ σύζυγος κάτω ἀπ' τὸ κρεββάτι» τοῦ Ντοστογιέφσκυ, «Μπροστὰ στὸ θάνατο» τοῦ Στρίντμπεργκ καὶ τὴν «Ἀρκούδα» τοῦ Τσέχωφ. Ὁ θίασος θὰ παραμείνῃ ἐδῶ μόνο τρεῖς ἡμέρες.

●—Τὸ πρῶτο βραβεῖο τοῦ διεξαχθέντος διαγωνισμοῦ τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. μὲ θέμα τὴ συμβολὴ τοῦ Ὀργανισμοῦ εἰς τὸν τομέα τῆς Διεθνοῦς Εἰρήνης καὶ Ἀσφαλείας ἀπενεμήθη γιὰ τὴν Ἑλλάδα μεταξὺ τῶν Ἑλληνίδων ποὺ ἔλαβον μέρος εἰς τὴν δίδα Μαίρη Λαμπελέτ, ἐπιστήμονα αἰσθητικὸν καὶ λογοτέχνιδα. Τὸ βραβεῖον ἀπενεμήθη ἀπὸ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ ΝΑΤΟ εἰς τὸ Παρίσι. Ἡ βραβευθεῖσα θὰ φιλοξενηθῆ στὴ Γαλλικὴ πρωτεύουσα τὸ πρῶτο πενθήμερο τοῦ Μαΐου μὲ ἐπίσημο πρόγραμμα, ξεναγήσεως καὶ τιμητικὴς ἐκδηλώσεως. Ἡ δίδα Λαμπελὲτ εἶναι ἡ πρώτη αἰσθητικὸς μεταξὺ τῶν χωρῶν τοῦ ΝΑΤΟ ποὺ βραβεύεται, ἐπ' εὐκαιρίᾳ δὲ τῆς μεταβάσεώς της στὸ Παρίσι θὰ τὴν δεξιωθῆ καὶ ὁ Σύλλογος Αἰσθητικῶν τῆς Γαλλίας.

Γιάν. Κ—ς

ΑΡΧΑΙΑ — ΝΕΑ — ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ κ' ἄλλα μαθήματα γυμνασίου παραδίδονται κατ' οἶκον ὑπὸ καθηγητοῦ, τηλέφωνον 30-86, ὧραι 10—11 καὶ 6—7 μ.μ.

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΔΙΑ ΣΑΜΗΝ—ΙΘΑΚΗΝ ΜΕ ΤΟ ΥΠΕΡΠΟΛΥΤΕΛΕΣ ΠΛΟΙΟΝ FERRY BOAT «ΑΓΙΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ»

Διὰ ΣΑΜΗΝ καθημερινῶς 2 μ.μ.
Διὰ ΣΑΜΗΝ, ΙΘΑΚΗΝ Τρίτην, Πέμπτην, Σάββατον
Ἐκ ΣΑΜΗΣ καθημερινῶς 9 π.μ.
Ἐξ ΙΘΑΚΗΣ Τετάρτην, Παρασκευήν, Κυριακὴν 7 π.μ.

ΕΚΤΑΚΤΑ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ ΛΟΓΩ ΗΜΕΡΩΝ ΠΑΣΧΑ

Τὸ Φέρρυ — Μπὼτ θὰ ἐκτελέσῃ 2 δρομολόγια: Τὴν Μεγ. Τετάρτην, Μεγ. Πέμπτην, Μεγ. Παρασκευήν, Μεγ. Σάββατον, Δευτέραν τοῦ Πάσχα καὶ Τρίτην τοῦ Πάσχα.

Δηλώσατε ἐγκαίρως τὴν ἀναχώρησίν σας.

Ναυτικὸν Πρακτορεῖον ΤΣΙΜΑΡΑΣ — ΠΥΛΑΡΙΝΟΣ — ΦΙΛΙΠΠΑΤΟΣ

Ὄθωνος — Ἀμαλίας καὶ Ἀράτου. Τηλ. 27—83

ΛΑΪΚΑ ΛΑΧΕΙΑ

ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 32

ΠΑΤΡΑΙ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΑΓΟΡΑΖΩ διάφορα παλαιὰ χαρτιά, χονδρά, φιλά, καθὼς καὶ βιβλία, ἀρχεῖα, γραμματόσημα, περιοδικά, τσιμεντοσακκοῦλες καὶ χαρτοκιβώτια. Κανακάρη 79 τηλ. 45-27.

ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΑ ΠΑΠΑΘΕΟΥ. Νυμφικά — Στέφανα — Μπομπονιέρες, Κορίνθου 254, τηλ. 52-38.

GENERAL ELECTRIC. Ἠλεκτρικὰ ὑπεραυτόματα πλυντήρια. Τὰ καλλίτερα τοῦ κόσμου. Ἀποκλειστικὸς ἀντιπρόσωπος Κυριάκος Κυριακόπουλος, Μαιζῶνος 56.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐνοικιάζεται εἰς τὸν Β΄ ὄροφον τῆς πολυκατοικίας ἄνωθεν Πλατείας Γεωργίου Α΄. Πληροφορίαι τηλέφ. 29-96.

ΔΙ' ΑΣΒΕΣΤΑΡΙΑ ἐνοικιάζεται τὸ γωνιαῖον εὐρύχωρον οἰκόπεδον μὲ νερὸ καὶ τηλέφωνον ἐντός, κείμενον ἔναντι σχολείων Γλαράκη ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Γεωργ. Ρούφου καὶ Δανιηλίδος. Πληροφορίαι εἰς τὸ πλησίον παντοπωλεῖον Μπαΐρακτάρη, Γερμανοῦ 168, τηλ. 68-33.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἰσόγειον διαμέρισμα ἐκ 3 δωματίων κλπ. χρειωδῶν εἰς πολυκατοικίαν Παπασπυροπούλου Ὑψηλὰ Ἀλώνια. Πληροφορίαι παρὰ τῷ θυρωρῷ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ὁ πρῶτος ὄροφος τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀράτου 27 οἰκίας (πλησίον Πλατείας Β. Ὄλγας) συγκείμενος ἐκ 4 κυρίων δωματίων, κουζίνας, λουτροῦ, πλυντηρίου καὶ ἀποθήκης μὲ ρεῦμα Ο3. Πληροφορίαι Ἀφοὶ Κολλυρόπουλοι Ἀγ. Ἀνδρέου 76.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ κατάστημα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατρέως 19 δι' οἱανδήποτε ἐπιχείρησιν. Πληροφορίαι οἰκία Πατρέως 19, τηλ. 36-62.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ διαμέρισμα 4 δωματίων, χώλ, λουτροῦ, δύο βοηθητικά, , καλοριφέρ, ἀντισεισμικόν, φωτεινότατον. Πληροφορίαι Φιλοποίμενος 23.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ διαμέρισμα ἐκ 3 εὐρυχώρων δωματίων, χώλ, κουζίνας, λουτροκαμπινὲ εἰς τὴν πολυκατοικίαν (πρῶτος ὄροφος) Τηλ. Ρόδη, Ἕλλ. Στρατιώτου. Πληροφορίαι Ναυμαχίας Ἕλλης 20, τηλέφ. 63-04.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ κατάστημα διαστάσεων 6Χ13 ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γούναρη 187. Πληροφορίαι οἰκία ἄνωθεν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν Μέσῃ Ἀγυιᾷ, πλησίον τῆς θαλάσσης, ἀνώγειος οἰκία μὲ 4 προσόψεις ἐκ 4 μεγάλων δωματίων, κουζίνας κ. λ.π. χρειωδῶν, ἠλεκτρικὸν Ο3, ὕδωρ διαρκοῦς ροῆς καὶ τηλέφωνον. Ὁμοίως Ἰσόγειος οἰκία ἐκ τριῶν δωματίων κλπ. χρειωδῶν, ἐν τῇ αὐτῇ θέσει. Ἄμεσος παράδοσις ἀμφοτέρων τῶν οἰκιῶν. Πληροφορίαι τηλέφωνον 24-86.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ διώροφος καινουργὴς μονοκατοικία ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Γεωργίου 17 (Μητροπολίτου Παρθενί